

32
б141

21.355

ПОЛИТИКО-ЛИТЕРАТУРЕНЪ ВѢСТНИКЪ

В. „Народенъ Пазитъль“ излиза всѣки Летъкъ.

Цѣна на вѣстника е:

За вѣтъ Бѣлгaria: За година 8 лева
За година 10 лева
» шестъ мѣсѣца 4 »
» шестъ мѣсѣца 5 »

Единъ брой 15 стотинки.

4220

Всичко, что се отнася до вѣстника, се испраща въ Администрацията на вѣстника.

За частни обявления се плаща по 10 ст. на дума въ първа страница, а по 3 ст. на 3 страница.

Приставски обявления се печататъ по споразумѣніе; приематъ се въ печатницата на г-на Т. Хр. Бѣрдаровъ, комуто се плаща и стойността имъ.

Отговоренъ редакторъ: Иванъ С. Тишевъ, юристъ отъ Женевския университетъ, бивши членъ при Ллѣв. Окр. Съдъ, Ѵдвокатъ.

**В. „Народенъ Пазитъль“
замѣнява в. „Плѣвенски
Гласъ.“**

ИЗВѢСТИЕ.

В. „Народенъ пазитъль“ испращамъ на абонатите на в. „Пл. Гласъ“ въ замѣна. Умоляватъ се ония, Господа Г-да абонати, които нѣматъ намѣреніе да си платятъ абонамента да повърнатъ още първия брой. Не сторатъ ли това до третий брой най-кжно, ще ги считамъ за абонати и ще бѫдемъ въ право си да искаемъ исплатицето на абонамента, на когото единствено расчитамъ. Като се знае, съ какви тежки отговорности и материални жерти е съпрѣжено издаванието на всѣки провинциаленъ политически вѣстникъ, лъскаемъ се да вѣрвамъ, че въ случаи ще бѫдемъ подкрепени отъ всички съзнателни бѣлгарски граждани, за защита на правата на която ще ратувамъ.

ОТЪ РЕДАКЦИЯТА.

ГОЛѢМЪ ИЗБОРЪ

Канцелярски и ученически потребности, отъ най-добъръ материали и съ съвръшено ефтини цѣни, се намиратъ въ печатницата на

Тодоръ Хр. Бѣрдаровъ въ Плѣвенъ

Въ сѫщата печатница се намиратъ и всички печатни форми за общинските канцеларии и общинските сѫдилища. Умоляватъ се г-да селските кметове да посѣтятъ печатницата, за да се увѣрятъ, че всичко можтъ да си доставятъ най-ефтино отъ нея.

Приема се и печатанието на разни книги, списания, вѣстници и пр. съ най-умѣрени цѣни.

Печатницата се помѣща до сами Градското читалище въ дюкя № 474.

ИЗВѢСТИЕ.

Христо Пеновъ извѣствава на интересуващи се, че боядисва разни платове и прѣжди съ гаранция. Цѣна 1.60 лева оката. Бояджийницата му се намѣрва срѣчу памятника.

I—2

Вмѣсто программа.

При най-трѣвожни обстоятелства излизаме съ нашъ листъ прѣдъ бѣлгарските граждани. Ако общественъ развратъ пуща все по дѣлбоки и по дѣлбоки корѣни, нима трѣба да бѫдемъ и ние безучастни зрители? Нима и ние не сме синове на майка бѣлгария? Нима и на съ не боли, когато гледаме, че отечеството ни се тика къмъ своята гибелъ? Въ такъвъ случаи всѣко мѣлчение е прѣстъжно, защото то е вече нехайство, нерадение къмъ държавните интереси и доброто на страната.

Отечеството ни се намира въ опасностъ, се чува отврѣдъ. Отъ една страна тежка финансова криза, обща мизерия, разстройство въ гражданската и военна администрация, отъ друга—конфликтъ съ Румъния. Всички съ трепетъ стоятъ прѣдъ финансовый банкрутъ, когато страната ни се заплашва и съ една война. Това сж послѣдствията отъ управлението на некадърни хора. Нашето вжтѣшно растройство, непопулярността на днешните управници, които се крѣнятъ на мѣстата си съ военно положение и циковетъ на войската, възбуди апетита на Румъния да си играе съ нашата националност и да ни заплашва съ една война. Това се отразява още поврѣдно на общия застой и убива всѣка прѣуприемчивостъ.

Когато беззначалието е отличителната чѣрта въ управлението, резултатътъ не можтъ да бѫдатъ други. Ако стражарите можтъ да арестуватъ и обезоружаватъ свои-

ї начальници, лѣсно е да се види каква деморализация се посѣ въ администрацията отъ днешния шефъ на полицията. И тая диморализация пуща все по дѣлбоки корѣни. Злото, не само че не се цѣри, нѣ и настърдчава. А всичко това се отразява върху достойнството на нашата дѣржава.

Днес като че всичко е противъ настъ. Народътъ ни нѣма симпатии на никоя отъ великите сили, нито даже тая на своята Освободителка, Велика Русия, съ която го свързватъ плѣменни и религиозни врѣзки. А отъ това на всѣка крачка неуспѣхи; отъ всѣкаждѣ унижения. Това е пъкъ послѣдствие отъ двоеличието въ външната политика. Ние можемъ да бѫдемъ добри съ всички сили, нѣ съ Русия, която пролѣ кръвта на стотини хиляди свои синове за нашето освобождение, трѣба да бѫдемъ въ най дружелобни и искринни отношения. Всѣка игра съ нея е опасна и ония, които прибѣгватъ до тия непозволителни срѣдства, по отношение съ Русия, сж зложелателите на Бѣлгария. Австрия може да бѫде наша доброжелателка до толкова, колкото е потрѣбно, за да ни зароби икономически и ни направи безврѣдни за свойтѣ домогвания въ Македония; когато Русия желаетъ да види на Балканите една сила на своя съюзница въ лицето на Бѣлгария за тѣржеството на славянството. Такова е вѣрванието и на бѣлгарския народъ, който е твърдо убѣдентъ, че Бѣлгария може да прогресира и крѣпне само подъ мощната подкрѣпа на Русия.

По отношение на вжтѣшното управление на страната ние виждаме още по лоши замисли. На прѣвъ погледъ се испрѣчва оствѣрѣнението на днешните княжеви управници да задушатъ народния гласъ. На хилядитѣ бити и истѣзвани по изборитѣ не се даде никакво удовлетворение; резолюциитѣ на митингитѣ се туриха подъ мендеря; на протеститѣ не се обѣр-

на никакъо внимание. Вместо едно вслушване въ народний гласъ, обявиха се военно положение въ пять окрѣга и се супендира закона за печата съ едни врѣменни нарѣди. И днес, когато цѣлата румънска преса ни нарича варвари, боксери на Балканский полуостровъ, карикатури народа ни, нашата масса, особенно селското население, не е достатъчно освѣтлена, по отношение на конфликта, защото всички почти провинциални вѣстници сж спрѣни.

Какво е управлението на страната, може да се сѫди по кръвопролитията въ Варна, Трѣстеникъ и Дуранть-кулакъ. Едно правительство, което си служи съ войската, за да задушава народните протести, най осѣзателно доказва, че то не се обѣрга на народното довѣрие, а само на онова на Короната.

Ако рѣчеме да изброяваме мѣроприятията и героическите мѣрки, чрѣзъ които днешните управници дадоха „най-правилното разрѣшеніе на финансия вѣпросъ“ бихме се отвлекли много далечъ. Ние не се спиратъ върху тѣхъ, като известни на бѣлгарските граждани.

При тая обстановка на работите, ние поемаме върху си тежката обязаностъ да освѣтяваме общественото мнѣніе въ страната и да държимъ читателите си въ течението на дневните вѣроси, които заsegатъ интересите на нашия народъ и правата на бѣлгарските граждани. Знаеме, че при сѫществуващи врѣменни нарѣди—Драконовски мѣрки—това е съпряжено съ тежки отговорности, нѣ и това нѣма да ни оплаши, за да не испълнемъ до край своя дѣлъ. Ще ратуваме за пробуждането на нашия народъ; ще указваме на неговите права, свободи и задължения; ще осаждаме всѣко посегателство срѣчу тия правдини, безъ да се плашиме, че и за най-невинните работи ще бѫдемъ раскарвани по сѫдилищата.

Въвеждането на едно истинско

конституционно управление, толкова необходимо за доброто и прогресса на отечеството ни, въстържествуванието на народния суверинитет и принципите на Народната партия, искренни приятелопшения съ нашата освободителна покровителка, Русия, ето нашата задача.

При испълнението на тия задължения, ще се придържаме строго въ истината; ще имаме за ръководител разума, а не инстинкти. На черното нѣма да казваме бѣло, нито на бѣлото черно. Отдѣлни личности не ще низанимаватъ, ако тѣхните дѣйствия не сѫ облечени съ мантията на властъ или не се диктуватъ отъ партийни интереси.

Въ рамките на тия възгледи, ние повеждаме смѣло борбата, като расчитаме на подкрепата на всички съзнателни и родолюбиви български граждани, незаразени съ отровата на фалшивий либерализъм на днешните български управници.

ГР. НАЧЕВИЧЪ ВЪ ОСТАВКА.

Автора на извѣстните договори, чрезъ които се зароби България на нѣмските банки, напушта другаритѣ си. Това излизане не е нито безъ причини, нито безъ значение. Начевичъ не е нито Радославовъ, нито Иванчовъ, та да стои на креслото си, докѣто го изринатъ съ лопата. Причините, по които Начевичъ напушта министерството на Земедѣлието и Търговията, което при неговото министерствуване, благодарение умните съвѣти на Министъра, напрѣдна рачешки, не сѫ никакви геройски (?) мѣрки, (като закона за банкнотите и десетъка) не ще бѫдатъ въ положение да го подобрятъ. А и опита му да склони виенските банки да отпуснатъ нѣколко милиона лева авансъ срѣщу десетъка, съвѣршено го убѣди въ горчивата истина, че при днешното заплатление на работите и ненормално положение, всѣки се страхува отъ България, още повече и да я кредитира.

Кой, както ще, може да вѣрва и да си тълкува оставката на Гр. Начевичъ, нъ ние сме твърдо увѣрени, че неговото, на Начовича, излизане изъ кабинета на Иванчова е предвѣстникъ на недалечно то сгромолясване на либералитѣ. Това добива по-голяма достовѣрност, като се вземе предъ видъ, че военния министъ е подалъ оставката си преди мѣсецъ врѣме, когато Н. Ц. В. Княза отсѫтствуше изъ България, която остава още висяща, защото не е нито отеглена, нито приста и че министъра на финансите е подалъ оставка, защото не може да измисли нови геройски (?) мѣрки за най-правилното разрешение на финансовата криза.

Слуховетъ за министерска криза, които така често и упорно почнижъ да се носятъ, не сѫ безъ основание. По край предположенията има и извѣстна доза истина. Че настоящий кабинетъ предъкара предъ смъртна агония е повече отъ достовѣрно, стига да се вземе предъ видъ, че между Иванчова и наемния шефъ на либералитѣ отноше-

ниата сѫ изострени и кромолитъ дosta чести и обикновени.

Недалечното бѫдже ще покаже, имаме ли право.

ГДѢ Е ПРѢСТОЛОНАСЛѢДНИКА Н. Ц. В. КНЯЗЪ БОРИСЪ.

Гдѣ е прѣстолонаследника на Българския прѣстолъ, е въпроса, който занимава мнозина, нъ на когото се положителностъ можтъ да отговарятъ малцина. Прѣстолонаследника на България по завчера е минжъ прѣзъ Виена за Ебенталь. Това съобщение ни дава Българската телеграфна агенция.

Отъ двѣ години врѣме насамъ то е доста обикновенно, защото съ малки исключения Н. Ц. Височество Князъ Борисъ прѣкара врѣмето си въ Австрия. Види се, че българската столица не прѣставлява тия удобства за добро живѣнне, каквито има всѣки градъ въ Австрия, за това и Прѣстолонаследника проживѣва младенчески си години тамъ. Ако за нинѣ-царствующи князъ е задължително да се намѣрва въ прѣдѣлите на България, мислимъ, че това повече е задължително за прѣстолонаследника. Той трѣбва да живѣе срѣди народа си, та да изучва неговите обичаи и традиции, да се свиква още отъ крѣхката си младостъ да обича онова, което е мило и свидно на българина, да обикне татковината си, като истински българинъ, за да може да се въодушевява да работи за доброто на отечеството си, сѫдбините на което е повиканъ отъ Провидението да ръководи единъ день. Колкото столицата на България и да не е красива и прѣвъликателна, все пакъ би трѣбвало да се прѣпочита, особено като се има предъ видъ, че съ поемане ръководение сѫдбените на България, той ще прѣкара живота си въ нея. А това е едно условие до ста важно, защо всѣки обича оная кѫтъ земя, гдѣто е отрасъль, гдѣто е прѣкаралъ младенчески си години. Той счита за своя татковина тоя кѫтъ земя и за него на свѣта не би се съгласилъ да го замѣни. Това е законъ на природата.

Вземете едного отъ жителите на дѣлчий сѣверъ, гдѣто рѣдко виждатъ слѣнци, поставете го въ най-хубавата страна на свѣта, снабдѣте го съ най-богатите удобства и вие ще останете зачудени, когато чуете неговите вѣдници за родната му земя и видите погледите му устремени постоянно къмъ сѣверъ. Днешното проживѣване на прѣстолонаследника въ странство е въ контрасть съ горнето. Той ще се свикне да уважава и обича чуждото, а ще бѫде чуждъ на свое то. Той по често ще си спомня мѣстата, въ които е прѣкаралъ дѣтството си, отъ колкото родното си отечество България. И за тия мѣста той ще запази най-скажитѣ спомѣни; тѣ ще пълнятъ неговото въображение съ редъ картини и въспоминания.

Това често живѣнне въ чужбина влияе въ извѣстна степень и на неговото религиозна въспитание. И сповѣда и православната религия, а живѣе между католици. Безъ духовенъ наставникъ въ неговата крѣхка душа лѣсно е да се яви съмѣнѣние, това е най обикновеното нѣщо, а слѣдователно да убие у него всѣко вѣрвание.

Прихода отъ десетъка.

Узаконяванието на десетъка най напредъ се прокламира отъ

днешните управници, като една най-сиравѣдлива данъчна система. По послѣ, когато опозиционната преса осъди правителството, че то ввежда тоя данъкъ, за да ограби спечеленото съ кървавъ путь на земедѣлците, правителството заяви въ колоните на официоза «Н. Права», че съ ввеждането на закона за десетъка се прѣслѣдва събирането на около 40 милиона лева за исплащането съ излишъка нѣкои висящи дѣлгове. Опозиционните вѣстници обвиниха правителството въ незнание и неразбирание, какъ да си помогне. И колко бѣха прави. Резултатътъ потвърждаватъ това. Очакваниятъ 40—45 милиона се прѣврѣща на 16—19 милиона. Цифрите заговориха.

Добитътъ цѣни на търга за издаване цѣлото производство отъ десетъка на дѣлбните храни никакъ не е отъ естество да радва управниците. Отъ събраний десетъка на зърнени храни ще се получи всичко около 11—12 милиона лева. Ако допустнемъ, че и десетъка отъ градините, кукуруза ще даде 5—6 милиона лева, то пакъ всички приходъ отъ десетъка не ще надмине цифрата 18 м. лева. Спаднемъ ли направените разноски за контролеори, надзоратели на контролеоритѣ, стражари на контролеоритѣ, за направата на хамбари, които възлизатъ на около 5—6 милиона лева, остава чистъ приходъ около 13 милиона, цифра по малка, каквато се получаваше отъ поземелния налогъ. Като слѣдствие отъ узаконяванието на тия данъкъ имаме:

а) Ощетяване на съкровището съ нѣколко милиона лева, които възлозаха въ дѣлбовете на разните контролеори;

б) Поврѣждане храните на земедѣлци, понеже зърната прокълнаха по снопете отъ проливните дъждове и

в) Избиванието на десетки земедѣлци въ Варна, Търстеникъ и Дуранъ-Кулакъ, обявяванието петъ окръга въ военно положение и съспендирането на печата.

Оправдаватъ ли се тия мѣрки съ нѣщо? Не.

На земедѣлци не е полегко, защото тѣ ще платятъ пакъ толкова, колкото сѫ плащали и порано; тѣ ще платятъ даже и нѣщо повече, което ще отиде за изхранване на партизани. При това и храните имъ иматъ по долна цѣна, защото дѣлбовете ги измокриха, вслѣдствие закъсняване четенето на снопите.

И така отъ узаконяванието на десетъка има само загуби и за земедѣлци и за дѣлбовните съкровища.

И това умѣние ли е?

Распорежданията на Д-ръ Вачевъ осъдени.

Извѣстно е, каква хайка бѣ подигнѣла министъра на просвѣщението Д-ръ Вачевъ срѣчу ония учители, които заявиха, че не могтъ да се поставятъ подъ распорѣжданието на сойчите контролеори по десетъка и да испълняватъ една длѣжностъ, несъвѣтима съ учителското звание. Часть отъ тия учители бѣха уволнени преди истичанието на учебната година, а други—слѣдъ свѣршиванието на учебната година, бѣзъ право да получаватъ заплата за ваканционните мѣсечи. Онеправданитѣ по тоя начинъ учители потърсиха защита въ законите на страната и както се научаваме, всички сѫ осъдили

дѣлбовата. Тоя фактъ ще да потвърди, най-очевидно, безаконните дѣйствия, както на окр. училищни съвѣти, така и ония на шефа на просвѣщението Д-ръ Вачевъ. Сега всѣки може да види, кои вършатъ произвали и безакония и за закрѣпването си на властъ, играятъ съ безнаказано съ сѫдбата на хилядите учители.

Присѫдите въ тоя случай сѫ присѫди срѣчу безаконните дѣйствия на министъра на просвѣщението Д-ръ Вачевъ. Не е тукъ важно, че дѣлбовата е осъдена, а факта, че распорѣжданията на лицето, облечено въ властъ, което е уволнивало учителите, въ случаите министъра на просвѣщението Д-ръ Вачевъ.

По конфликта съ Румъния

Сражътъ отъ една война съ Румъния е на исчезване. И въ дѣлбътъ съсѣдни страни настѫпи едно отрѣзвление. Въоруженото сълѣкновение е избѣгнѣто, нъ въдворяванието на добро приятелство между съсѣдите не е още постигнѣто. Това е едно необходимо условие за съвѣршенното утвърждане на духоветѣ. Отворената рана остава да зѣе. И най-малкия претекстъ може да я разрани; най-малкия поводъ може пакъ да изостри отношенията и да причини нови тревоги въ дѣлбътъ съсѣдни страни. Слуховетъ за мобилизация до скоро бѣха елементите на най силни безпокойства и тревоги. И ако днесъ тѣ сѫ по-слаби, това още не е гаранция, че тѣ нѣма да се повторятъ. И днесъ търговията още спи, прѣуприемчивостта на търговците дѣлбовете, защото официозите на правителството не донасятъ още радостната новина, че приятелските отношения сѫ въстановени. По прѣжнему, тѣ и днесъ дѣлбятъ въ тревога българските граждани, като имъ изнасятъ списъците на бититѣ, ограбените и испѣдени българи изъ Румъния, безъ да оповѣстватъ за мѣрките, които правителството мисли да прѣприеме, за запазване интересите на толкова работници българи, прѣдѣврѣменно испѣдени и ограбени. Тия свѣдения произвеждатъ своя ефектъ. Населението продължава да се тревожи и да очаква усилванието на раздорите, защото не вижда никакво успокоене отъ правителството. Чрѣзъ това положението става по тягостно.

Съ каква цѣль се прави това отъ страна на българското правителство, не се знае, нъ протаканието на това тревожно състояние е врѣдно за всички, защото не става никакъвъ търговски оборотъ. Който има за проданъ, нѣма кому да продаде, а който може да купи, не сме, защото се опасява да не се намѣри храната въ рѣчѣтъ му при една мобилизация и чака съ години, до гдѣто му се заплати земето за реквизиция. Нѣщо повече, органите на правителството отъ начало още по тоя конфликтъ дѣлбятъ едно прѣдизвикателно поведение срѣчу Румъния, съ което се полива масло въ огъния. Всѣки вижда, че изглажданието на тия конфликти ще продължи още дълго време. Всѣки търси да си обясни мотивите на това и не може да намѣри други отговори, осъвѣнъ отговора на румънския в. Секолуль XX: „Злощастието е, че както въ България, така и въ Румъния, властъта се намира въ рѣчѣтъ на хора, които немогатъ да живѣятъ безъ диверсии. Тия правителства за-

душаватъ общественото мнѣніе, задушаватъ и себе си — а такова поведение отваря пътя на всички изненаданости."

Радославовъ свѣтъ.

Благотворното влияние на безотчетните прогледи и въ колониите на унгарските вѣстници. Шастливица е André Leval. И какво чародайно влияние? Четете «Народни Права» броеве 103 и 104 и вие ще видите, какви велики хора сѫ това сопаджийтъ. Радославовъ и Иванчовъ сѫ нѣщо повече и отъ гени. Вторий вѣвѣтъ въ политиката и статистиката. И ние сме сѣднили да се чудимъ, защо България, откакто дойдохъ на власт сойкитъ, цѣфна, пѣтъ незавѣрза. А пѣтъ то било, защото въ политиката биль въведенъ новъ елементъ — статистиката, затова и броимъ Варна, Трѣстеникъ, Дуранъ-Кулакъ Шабла и пр.

Вѣсхищението на Унгареца André Leval е особено силно отъ шефа на сопаджийтъ. Той е чиличенъ юмрукъ въ кадифена рѣжавица. Оставѣте другото, ами Радославовъ билъ свѣтъ, неизвѣстно само отъ коя пасмина. Недѣлите мисли, че това е подигравка. «Като гледа човѣкъ твѣрдъ яснитъ очи и хубавата ясна брада на г. Д-ръ Радославовъ, той би казалъ, че това е единъ свѣтъ». Тукъ продажното перо не взима въ съображеніе, че свѣтъ непроявява такива инстинкти, каквито прояви Радославовъ, откакто е на властъ. Види се, че тия хвалби не ще костуватъ малко на Иванчова и Радославова. Сигурно тѣ струватъ нѣколко десетки хиляди лева, инакъ тѣ не бихъ били толкова щедри — Радославовъ не би билъ свѣтъ, а Иванчовъ джентлименъ. И «Н. Права» прѣпечатва ли прѣпечатва. Зеръ, единъ авторитетъ (?) по политиката André Leval дохожда въ екстасъ отъ хубостта на Иванчова и Радославова, та защо и «Н. Права» да не се вѣсхища отъ своите велики хора и свѣтци отъ края на XIX вѣкъ? Благатка България, че я управляватъ поне свѣтци и джентлемени, макаръ че за хатъра на статистиката и святостта на Радославова се пролѣ кръвъта на стотина земледѣлци, обяви се военно положение, супендира се закона за печата, устроиха се военни полови сѫдилища, заложиха се приходи на дѣржавата и пр.

Изъ редоветъ на тия хвалби прѣглеждатъ отъ една страна платената услуга на моралиста A. Leval, а отъ друга — безочливостта на управниците, които бѣрзатъ да изнесатъ на българските граждани хвалебните пѣснопѣния на единъ унгарецъ, въ когото е заговорила не свѣтъ, а жаждата за злото.

Ние бихме желали по често «Н. Права» да прѣпечатва такива статии. Отъ тѣхъ не само българските граждани, нѣ и вѣнчий свѣтъ ще се увѣри, че Радославовъ е свѣтъ, а Иванчовъ пророкъ.

ДНЕВНИ НОВИНИ

— Назначеній за прѣдѣдатель на Плѣвенски окр. сѫдъ г-нъ Аврамовъ прѣстигна на 10 т. м. и встъпихъ въ исполнение на длѣжността си.

— На 14 Септември отпътува за София г-нъ Ив. Желѣзовъ, до сегашний прѣдѣдатель на Плѣв. окр. сѫдъ. Членоветъ на ловджийското дружество, на което той бѣ прѣдѣдатель, на 13 т. м. дадохъ въ негова честь банкетъ на га-

рата. Г-нъ Желѣзовъ оставя най-добри спомѣни. Негова тихъ и благъ характеръ, неговото добро отнасяние съ всички, бѣ му спечелило уважението на всички. Градътъ нигуби единъ честенъ служителъ, който се замѣства съ другъ, притежающъ сѫщите качества на добродушие, честность и акуратностъ.

— При Плѣвенската гара сѫ построени 5 хамбари за събираніе въ тѣхъ производствената отъ десетка. Направата имъ е съвѣтъ проста и нездрава. Стѣлбоветъ, върху които се крѣпи покрива, по дебелина се равнява съ телеграфните дереки. Въ дѣждо врѣме храните се измокрюватъ, защото между покрива и стѣните е повече отъ 50 см. Съ направата на тия хамбари на вѣтъра се прахосватъ нѣколко хиляди лева.

— Съобщаватъ ни, че кандидата членъ при Плѣвен, окр. сѫдъ Варосияди билъ говорилъ нѣкои недостатъни работи по адресъ на нашата войска, която спорѣдъ неговото мнѣніе, не била годна за нищо, защото казармите били пълни съ паразити, които изнурували войниците. Длѣжностъ е на министерството на правосъдието да провѣри това и, ако всичко, което се расправя, се укаже вѣрно, да отдае приличното наказание на тоя волнодумникъ, комуто е дадено властъ да раздава правосъдие и да се храни на български сѫдства.

— Прѣсъдваніето на българите, живущи въ Румъния прѣдължава. Румънътъ го прѣкаляватъ. Тѣхните притенции за цивилизованостъ оставатъ вѣтъ, щомъ прибѣгватъ до такива крайни сѫдства да си отмѣжватъ на въ ипоще не повинните българе-работници, които съ честенъ трудъ искаратъ прѣхраната си. При това и жестокостътъ, упражнявани отъ румънската полиция надъ нѣкои отъ екстернираните, сѫ отъ естество да възбудятъ спрѣдливото негудование на всички. Какво е направило нашето правительство за запазване интересите на до сега испѣдените, ограбените и малтретирани? ние не знаемъ, нѣ въ всѣ случаи негова длѣжностъ е да се застъпи енергически и нека бѫде увѣрено, че българетъ не ще се уплашава нито отъ курканите, нито отъ драбаните, съ каквото пера и да сѫ тѣ окичени. Най послѣ правительството не ще стори злъ, ако събере и испрати на румъните всички оцѣницилизатори на разврата, които пълнятъ изтъ България шантанитъ и домоветъ тѣримости.

— Мнозина приятели отъ окръга ни съобщаватъ, че П. Комисия при разглѣдането на селските избори произволно касирали нѣкои съѣтници, за да състави въ съѣтъ болшинство за радославистътъ. Ние обрѣщаме внимание на напитъ приятели да търпятъ, докѣ се утвѣрдятъ изборите и слѣдъ като видятъ, че дѣйствително, сѫ касирани, безъ основание, да направятъ оплакване въ прокурорството, като бѫдатъ увѣрени, че прѣстъпленето нѣма да остане ненаказано, ако не днесъ, то утѣ.

— На 16 вечеръта въ 6 часътъ край града, при мѣстността «Низамския баръ», въ харманите, избухна пожаръ. Пожарната команда се яви на място и изгаси пожара. Изгорѣха само двѣ кутии слама. Другите се запазиха.

— На 15 т. м. въ 10 часа вечеръта прѣстигна въ София на гарата Персийския шахъ Музafferъ-Единъ, посрѣдниятъ на гарата отъ Н. Ц. Височество Княза, министътъ, церемоний майсторъ при министерството на Външните работи Вернаца, Соф. окр. управителъ, кметъ, градоначалица и фисцитъ офицери отъ софийския гарнизонъ на чelo съ дивизионния командиръ полковникъ Петровъ. Една рота отъ I-и полкъ отдала военни почести. При особата на Персийския шахъ е атасиранъ генерала отъ запаса Р. Петровъ, докѣ шаха се на мира въ българска територия. Министъ на обществените згради посрѣдниятъ шаха на границата. При прѣстиганието на шаха на Софийската гара военната музика засвирала персийски химнъ. Слѣдъ спиранието на трона Н. Ц. Височество влѣзълъ въ придворния салонъ, въ който се наимишъ Шахъ. Двамата владѣтели се поздравили най-сърдечно и сѣзли на перона, прѣдъ дружени отъ свититъ си. Тукъ били прѣдставени атасираните при особата на Шаха генералъ Р. Петровъ и капитанъ Мархоловъ. Слѣдъ това двойцата владѣтели се отглили въ предвория чакаленъ салонъ, гдѣ се разговаряли около 15 минути.

— Въ 10 $\frac{1}{2}$ каса Шаха съ Княза излѣ-

чили изъ чакалнята. Шаха си взелъ сбогомъ съ княза и влѣзълъ въ салона си да спи. Съ исключение на почетната рота, която останала на гарата на бивакъ, всички се върнали обратно въ града.

На врѣщане отъ Цариградъ, Шаха обѣщаъ да бѫде гость на Н. Ц. Височество. Още отъ сега се правили нуждните пропаганди за посрѣдничането му. Персийскиятъ Шахъ ще се вѣрне пакъ прѣзъ Виена и Русия за Персия, понеже се боялъ отъ море.

— Говори се, че министерството на Вхѣрѣнътъ работи готово новъ проектъ за закриване на Разградския, Шуменския, Ловченския, Сливенския и Хасковски окръзи. Той законопроектъ щѣлъ да бѫде внесенъ за гласуване въ следующата сесия на народното събрание.

— На 27 Септември отъ Цюрихъ съобщаватъ на «Paster Loyd», че единъ български студентъ, на име Костовъ нападналъ другаря си сѫщо български студентъ на име Дамяновъ, когато се разхождали съ варки по Билерското езеро и му нанесълъ съ ножъ и удари съ веслото смъртни рани. Слѣдъ това нападателя се опиталъ да избѣга съ плаване, нѣ бѣлъ заловенъ. Прѣдполага се, че причинитъ за това убийство сѫ отъ политически характеръ.

— На 16 Септември се започнало нареѣдането декаративните работи въ залата на манежа, тѣто ще бѫдатъ изложени моделитъ за памятника на Царя-Освободителя. Нареѣдането става подъ ржководството на инженера Ст. Сарафовъ, дѣловодителъ при комитета царь-освободителъ. Залата ще бѫде украсена съ флаговетъ на 21 дѣржави, които ще участватъ въ конкурса. Задъ моделитъ ще бѫдатъ поставени високи борики, а отпрѣдъ — палми и градински цветя отъ софийската градска градина. Слѣдъ една неѣдълъ тия работи ще бѫдатъ прѣвършени, защото международната комисия ще почне прѣглеждането на изложението модели.

Въ състава на журето влизатъ: Н. Ц. Височество княза-прѣдѣдатель, руски дипломатически агентъ и генераленъ консулъ въ България Г-нъ Ю. П. Бахметьевъ и прѣдѣдатель на комитета царь-освободителъ, Г-нъ Ст. Заимовъ — подпрѣдѣдатели, руски легатъ и съркетъ, Г-нъ д'Етеръ и дѣловодителъ на комитета, инженера Г-нъ Ст. Сарафовъ и членъ отъ комитета, инженера Н. Лазаровъ дѣловодители, а г. г. Хекторъ Ферроръ, професоръ отъ Римската академия на изящните изкуства и сенаторъ при Италианския дѣржавенъ съвѣтъ; Антонъ Мерсие, професоръ при Парижката академия за изящните изкуства — извѣстенъ скулпторъ; Бахъ, професоръ при Петербургската академия на изящните изкуства; професоръ при Софийското дѣржавно рисувално училище, И. Мърквичка. П. Клисурски и А. Митовъ — членове.

— Правителствените органи, макаръ и малко на брой, въ унисонъ подехъ пѣсенъта на официоза «Н. Права», че съ испращаено на депутатите въ Цариградъ, по случай юбилея на Султана ще настѫпятъ по честити врѣмена за напитъ братя въ Македония и Одринско. Ето близо мѣсецъ врѣме се минава отъ тогава, иль и до днесъ нищо не стаи, отъ което да можемъ да извадимъ заключение, че присѫтствието на Министъ прѣдѣдатель Т. Иванчовъ въ Цариградъ се е увѣнчало съ нѣкакви блага за ратъ българи, живущи въ Македония и Одринско. Ирадето за помилването на заточени и осуждени българи остана праздна приказка, всѣдѣствие което и успѣхъ на султановитъ поклонници се равнява на кръгла nulla. Желателно би било официоза да порасправи на българските граждани, защото това иrade още не е видѣло свѣтъ и защо отъ тогава до сега сѫ арестувани още десетки българи. Да не би ходатайствата да сѫ били въ такава смисълъ. Вижда се, че чиновника отъ турското комисарство не ще е ималъ смѣлостъ да моли за нещастните и неправедно осуждени отъ турските сѫдилища българи, за да не изгуби правото за декорации и бинокъ.

— Хаджиеновата афера пакъ излиза на сцената. Въ скоро врѣме българските граждани ще се научатъ, че нашето правителство се задължава да брои на Хаджиенова и Гюю нѣколко милиона лева, безъ да иматъ послѣдните нѣкакъ право.

— Двама отъ арбитритъ — биший български министъ Прѣдѣдатель, Г-нъ Бернаръ и адвоката при Парижкий кас-

ационенъ сѫдъ Г-нъ Бари сѫ пристигнали вече въ София. Третия членъ на арбитра Г-нъ Д-ръ Хагенсъ, прѣдѣдатель на пруския дѣржавенъ вѣрховенъ сѫдъ въ Франкъ-Фуртъ итой пристига вече. Разглѣждането на дѣлото ще почне на 21 т. м. въ единъ отъ салоните на гражданско клубъ въ София. Разискванията ще бѫдатъ на френски езикъ.

Вѣнчни извѣстия.

По войната въ Ю. Африка

Войната между Англия и Трансвалъ е на свѣршване. Малкия този народъ, буритъ, удивиха цѣлиятъ свѣтъ съ своето юначество. Тѣ се борихъ неуморимо за запазване на своята свобода, за своятъ огнища, съ твѣрдото съзнаніе въ правотата на своето дѣло, нѣ силитъ имъ отъ слабнажъ, а численността на неприятеля се увеличи. Погледи се на всички сѫ запазване на своята свобода, за свойтъ огнища, съ твѣрдото съзнаніе въ правотата на своето дѣло, нѣ силитъ имъ отъ слабнажъ, а численността на неприятеля се увеличи. Погледи се на всички сѫ запазване на своята свобода, за свойтъ огнища, съ твѣрдото съзнаніе въ правотата на своето дѣло, нѣ силитъ имъ отъ слабнажъ, а численността на неприятеля се увеличи. Трансвалъ прѣживѣва послѣдниятъ моментъ на своето сѫществуване, макаръ самоотверженитъ борци още да продължаватъ борбата, нѣ каква полза. Нѣма междуцивилизованитъ дѣржави нация, по же-

стока спрямо побѣдени сѫ отъ англичани. Побѣдени сѫ народъ се осаждатъ отъ англичани на смъртъ. Такава съ била участъ на милионите човѣчки сѫщества въ Индия, Австралия и Нова Зеландия, такава ще бѫде участъ и на самоотверженитъ бури. Републикъ Трансвалъ и Оранжъ сѫ упостошени. Расположението близо до желѣзопътните линии чифлици сѫ сравнени съ земята, разрушени сѫ не само зданията, нѣ искорѣнени и хубавитъ сънчести градини, даже и плодовититъ дѣрвета.

Тамъ, кѫдето сѫ минили английски войски, всичко е опустошено. Тѣзи чифлици, които не сѫ сравнени съ земята, сѫ разграбени отъ войниците на нейно британско величество, а което не е могло да се носи, е съсипано или унищожено отъ тия цивилизовани завоеватели.

Освѣнъ градоветъ, които англичани пазятъ, защото расчитатъ да се засѣлятъ въ тѣхъ, дѣвѣтъ южно-африкански республики прѣставляватъ картина отъ пълно разрушение. Англичанитъ сѫ отнѣли всичко отъ буритъ, сега имъ остава да ги лишатъ и отъ независимостъ.

Това е ужасно истрѣбление, на което сѫ способни само единъ англичани.

Колкото се отнася до отдалечаването на президента Крюгеръ отъ Трансвалъ, то е доста понятно. На свобода той може да бѫде много по полезенъ за нещастното си отечество, отколкото въ плѣн у англичани. Неговото пленение би обезкуражило съвѣтъ буритъ, когато неговото поженение по Европа може да внуши още нѣкоя надѣжда на достойнитъ и храбри борци за свободата си. Неуспѣха на англичанитъ да взематъ Крюгеръ, като военноплененъ въ Лоренцо-Маркезъ, на португалска територия, макаръ португалцитъ и да бѣха готови да отслужатъ на Англия, е единъ

империята. Боксерите продължават да трепят християните в Китай. Положението в Китай е още сериозно. И маляр Ли-Хунъ-Чангъ да е наговарен да води преговори съ сили за склоняването на миръ, пакъ не ще се постигне никакво съглашение, докато виновниците на боксерското движение остават ненаказани. По всяка въроятност, положението в Китай за дълго ще остане такова, защото китайците съ окружени от отказа на следнените им да действува въ съгласие съ европейските сподвижници за усмиряване на боксерското движение.

Французският вестник *le Temps* посвещава една статия на работите въ Сърбия, които обяснява причините на честните преврати. Въ Сърбия, казава *le Temps*, по една страна случайността всичко става неожидано. Не трябва да се обвинява за това Краля Александър. Распритъ между баща му и майка му почват още от неговата люлка; раздорите, кому да принадлежи, съ отразяли неговия живот и той никога не се е ползвал от приятностите на семейство животъ и положението му е било по лоше отнова на последните си дни. Даже и когато превърнато отричание на баща му го въздигна на кралски престолъ, той, както и по-рано, е оставал жертва на съперничещите влияния на баща си и майка си. Заблуждение би било да се мисли, че господарственният преврат, който го освободи от опеката на рабата Ристичъ, е станал по неговата инициатива: Тая малка комедия е била подгответа и извършена от екстъ-краля Милана и екстъ-кралицата Наталия, които съ се примирили в един момент от общата ненавист към регентството.

От този момент целият редът от гръбки и заблуждения, за които нетърбва да се обвинява младия краля и неговите съветници, дадоха възможност на екстъ-краля Милана да въстанови своята власт надъ сина си и страната. Той стана главнокомандуващ на сърбската армия. Известно е, до какви превъртания дистигна реакцията. Минимум комплотъ послужи за поставянето на радикална партия вънътъ от законите. Бездната, която отвляче краля от народа, всички дни се увеличава. Сърбското министерство по настояването на Милана отиде до тамъ, че заключи, тайно, съ Австроунгария договоръ, чрезъ който сърбската армия се отдаваше въ распореждането на Австроунгария.

Русия по недостатъчност на свидетелства, поради нозаинтересованост, или вследствие желанието си да поддържа всеобщия миръ, като че съдействува за неблагоприятното положение на работите въ България, като подпира, три години по-рано, известният договоръ съ Австроунгария. Въ последните дни Миланъ и неговите съпартизани мислиха да засягатъ своето положение, като оженатъ краля Александър съ една немска принцеса, избрана от Милана. Всичко се считало за свирепено, когато вдругъ се яви пребътвие — любовта на краля към г-жа Драга Машинъ. Испърво се старали да осмиватъ тая любов, като превърнати Драга за по стара, а краля за по младъ. И това не подействува, и краля Александър доказва, че въ тия случаи, когато говори неговото сърдце, той е способенъ да прояви своята воля. Той изгони баща си, превърна сношенията съ майка си и отдалечи отъ властта партизаните на Милана. Императоръ Николай II побърза да поиздрави сърбския краля, като го именува «добрий братъ». И ето нормалните отношения съ Русия съ въстановени. Царството на терора е превърнато. Вратите на тюремите се разтвориха превърнати въ жертвите, които умразата на Милана бъхвърлила тамъ. Изганициите се връщатъ, като се радватъ, че стъпватъ на родната си земя. Тръбва да се върва, че радикалната партия не ще закаже да се постави на чело на управлението въ лицето на отъ всички уважавания държател Груичъ, който ще съумее да послужи на краля и отечеството си.

И днешният ден крамолитъ на баща му и майка му не съмътъ да скомпрометира положението на краля и кралицата въ Сърбия и заплетатъ работите до такава степенъ, за да възбудятъ общо вълнение въ страната. Въ това отношение тръбва да се върва, че тия козни ще съмътъ да постигнатъ цълта си, защото мла-

дий краля съмътъ да спечели любовта и провъзглъдността на народа си, като се приближи към него и даде доказателства, че има желание и воля да работи за неговото добро. Това е назидателно.

Сегашното сърбско правителство направило ревизия изъ казначействата въ Сърбия. Оказалось се, че бившият главнокомандуващ на сърбските войски Ексъ-Краля Миланъ злоупотребилъ 10 милиона лева, министър-превърнатъ Владанъ Георгиевич злоупотребилъ 58,442 л., а министър на финансите Вукашинъ Петрович задигналъ въ същия денъ, когато министерството си дало оставка, 60,000 лева.

Всичко това ясно показва, че прославято покушение на Княжевича е било подгответо въ канцелариите на Владанъ Георгиевичъ.

Положението въ Китай продължава да се влошава. Французският консулъ въ Шанхай телеграфира, че генералъ Тунъ-Фу-Синъ е назначенъ главнокомандуващ на съверните и западните китайски войски. Дадени съ наставления отъ китайското правителство на вице-краля и управителя на провинциите да се борятъ сръчу чужденците.

Католическата мисия въ Таку обнародва една депеша, съ която се извещава за погубването на мнозина католически священици въ Манджурия. Само въ окръга на Мукденъ съ исклани повече отъ 1000 души християни китайци.

Изглежда, че съ пристиганието на главнокомандуващия надъ съюзниците войски Графъ Валдерзе, работите се усложняватъ и продължаватъ на неприятелските действия сръчу Китай ставатъ наложени.

ИЗЪ ВѢСТИЦИТЪ.

Подвеждане учителите подъ клѣтва за вѣроѣсть на правителството.

Четемъ въ в. «Новъ Вѣкъ» бр. 223, че учителите въ Хасковския учебенъ окръгъ, ужъ, по поводъ на едно министерско окръжно били подведени подъ клѣтва, че ще бѫдѫтъ вѣри на всички правителствени тайни и на правителството. Ако това излѣзе вѣрно, по голъма подправка съ учителското звание едва ли е допустима. Това рисува още веднъжъ въ рѣчи на какви хора е повѣрено надзоръ надъ учителите и управлението на Министерството на Просвещението, а също и обстоятелството до какви срѣдства се прибѣгва за убийване самостоителността на учителите. Ако подвеждането на учителите подъ клѣтва, не е дѣло на усърдие на Хасковския училищенъ инспекторъ, а е заповѣдано отъ Министерството на Просвещението, тогава не остава какво друго да кажемъ, освѣйъ да повторимъ думите на покойната и незавръвима княгиня Мария Луиза, казани на прѣдсмъртния ѝ часъ: «Боже пази България!»

Нови екстернирия. Б. Т. Вѣстникъ бр. 198 печати иметата на 5 души екстернири българе изъ Румъния и иметата на други 21 души, екстернирирано на които е рѣшено, а до сега приведено и въ исполнение. Какво мисли да прави нашето правителство, ние не знаемъ. Да ли се е пробудило отъ своя летаргически сънъ, също не ни е известно. Види се, че вътрешните раздори между самите министри поглъщатъ всичкото имъ внимание, та не имъ остава време да протестираятъ срѣчу безчеловѣчните постъпки на българските граждани какви постъпки съ направени прѣдъ Румънското правителство и какви резултати съ получени, както това прави румънското правителство, ние не знаемъ. Най посъдъ нека се обяви на българските граждани, че, ако не можтъ да се постигнатъ по дипломатически редъ никакви резултати за спирането на тая хайка срѣчу българите въ Румъния, да се знае поне, че безъ война не ще се mine.

«Источна заря» съобщава, че Пловдивския Окр. Училищенъ Инспекторъ Жилковъ свика учителите отъ повърхнинъ му окръгъ и ги подвѣдъ подъ клѣтва, че ще служатъ вѣрно и съвѣтно на короната и правителството. Излиза, че отъ Министерството на Просвещението ще съдадени на инспекторите има упътвания. Сега вече либералната съдържателка съзърди и задържи на властта. Пъкъ като рекли, че Дръж патка не

бъдълъ гениаленъ патокъ, а бѣлъ... цъ свѣтѣцъ.

Б. Търговският вѣстникъ брой 199 съобщава: «Тъзи дни е отправена отъ Габрово една партида отъ 80,000 копани за Александър и Каиро. Търговската къща въ Египетъ, която е купила тази партида, възнамѣрява да продължава за напредът порождите си въ казания градъ, понеже тази стока, благодарение на искусството изработване се търсила твърдѣ много въ Египетъ отъ бедуините. Копанитъ, за които се говори иматъ кръгла форма. Въ тъзи сѫдове бедуините хранятъ камилитъ си.

КНИЖНИА.

Въ г. Видинъ се издава новъ илюстрованъ дѣтски вѣстникъ «Здравецъ». Излиза на 1 и 15 число всѣки мѣсяцъ. Годишъ абонаментъ 120 лева.

Извѣстния български поетъ и писателъ, г-нъ Ив. Йазовъ, е издалъ нова комедия подъ надсловъ: «Вестникъ ли».

СМѢХУРИЙ.

— Вие нѣма да се откажите да отдадете послѣдниятъ дѣлътъ къмъ покойния?

— Съ удоволстие, азъ само на живи тѣ не плащамъ дѣлъговете си.

Въ сѫдилъщето питатъ бездѣлника

— Съ какво се занимаватъ?

— Азъ съмъ колекционеръ; сбира монети и у мене има единъ отъ редките екземпляри рубли отъ 1899 година — Отгдѣ на кждѣ е отъ рѣдките?

— Азъ рѣдко виждамъ въ кисията си рубли, а тая година още не съмъ виждалъ такива.

— Да, смѣло мога да кажа, че моята книга е библиографическа рѣдкостъ, това е единствениятъ екземпляръ!

— Какъ? Всички сѫ распродадени?

— Не, изгорѣхъ.

— Ви се захващате, че сте изучили основателно китайски езикъ, кажете ми тогава, какъ се вика по котайски на дуракъ?

— Большъ-вънъ-ти.

— Той е крайно нещастенъ!

— Да, да, но неговото нещастие лежи въ дъното на бутилката.

— Не, по дѣлбоко е.

— Гдѣ тогава?

— Въ тестето карти, само че не знае въ коя.

Въ ротното училище.

— Е, момчета, разбрахте ли сега врѣмената на глаголите?

— Разбрахме, г-нъ Капитанъ!

— Добрѣ, Ето напримѣръ, ти ще отидешъ на война, какво ще бѫде това врѣме?

— Военно, г-нъ Капитанъ!

— Каква странностъ! Работихъ прѣзъ цѣлътъ си животъ съ глава, а ме болятъ краката!

— Нищо нѣма странно въ това; всичко това е въ порядъка на нѣщата. Напримѣръ у специалистите, които работятъ съ крака, страда главата.

— Азъ не мождъ да Ви помогнѫ, обрънете се къмъ моя съсѣдъ!

— Какво, какво? Нима незнаешъ, че той е мѣсопродавецъ?

— Нима у мѣсопродавецъ нѣма състраданіе?

НОЩА.

Г-нъ Д. Ч. въ с. Върбица. Благодаримъ за подарените 40 лева помощъ за вѣстника. Дано вашият примѣръ се послѣдва и отъ други самоотвержени ратники за вѣстържествуването на народния суверенитетъ и пълното расканаване на сойките, които искълвахъ зърната на посъбвите.

ОБЯВЛЕНИЯ ОТЪ СЪДЕБНИТЪ ПРИСТАВИ.

№ 11788

Извѣстявамъ, че отъ 29-ти Септември до 30 Октомври т. г. до 5 часа посъдъбъ ще се продава на публиченъ търгъ въ канцелариите ми въ г. Плѣвенъ слѣдующите недвижими имоти, а именно:

1) Една трета част отъ една къща въ г. Плѣвенъ подъ № 2865 съ дворъ на цѣлата къща отъ 754 квад., построена цѣлата къща наполовинъ надъ мааза съ 2 отдѣления и коридоръ, отъ камъкъ керпичъ и покрита съ керемиди; до къщата мутфакъ, отъ керпичъ и покритъ съ керемиди, при съсѣди: Тодоръ Павловъ, Димо Куновъ, Кара Али, Мехмедъ Баркачли и пътъ, оцѣнена за 50 лева; 2) 1/3 част отъ едно лозе, въ Плѣвенско землище мѣстността «Детковецъ» цѣлото отъ 1 декаръ 6 1/2 ара, оцѣнено по 2 лева декара; 3) 1/3 част отъ едно лозе, същото землище и мѣстност, цѣлото отъ 1 декаръ 6 ара, оцѣнено по 2 лева декара и 4) 1/3 част отъ лозе, състояща цѣлото отъ 4 декара и 3 ара същото землище, мѣстността «Бѣчвата» оцѣнено по 2 лева декара.

Горнитъ имотъ принадлежатъ на покойниятъ Петъръ Ив. Семовъ Габровски отъ г. Плѣвенъ има и други запрѣщени, продаватъ се по взисканието на Христо Ив. Бурджовъ отъ г. Плѣвенъ за 265 л. 99 ст. лихвите и разносите по исполнителния листъ № 4660 на Плѣвенски Градски Мир. Съдия.

Наддаванието ще почне отъ първоначалната цѣна.

Разглѣжданието на книжата и наддаванието може да става всички присъственъ день въ канцелариите ми.

гр. Плѣвенъ, 5 Септември 1900 г.

Дѣло № 952/98 год. 1-1

Съдеб. Приставъ: Т. П. Алексиевъ.